

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2220

z dnia 23 grudnia 2020 r.

ustanawiające niektóre przepisy przejściowe dotyczące wsparcia z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) w latach 2021 i 2022 oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do zasobów i stosowania w latach 2021 i 2022 oraz rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasobów i rozdziału takiego wsparcia na lata 2021 i 2022

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wnioski ustawodawcze Komisji dotyczące wspólnej polityki rolnej (WPR) po 2020 r. miały na celu ustanowienie silnych ram unijnych niezbędnych do zapewnienia, aby WPR pozostała wspólną polityką przewidującą równe warunki działania, a jednocześnie nakładającą na państwa członkowskie większą odpowiedzialność w odniesieniu do sposobu, w jaki realizują one cele i osiągają wyznaczone wartości docelowe. W związku z tym państwa członkowskie mają opracować oraz – po ich zatwierdzeniu przez Komisję – zrealizować plany strategiczne WPR.
- (2) Procedura ustawodawcza odnosząca się do wniosków ustawodawczych Komisji dotyczących WPR po 2020 r. nie została zakończona w terminie umożliwiającym państwom członkowskim i Komisji przygotowanie wszystkich elementów niezbędnych do stosowania nowych ram prawnych i planów strategicznych WPR od dnia 1 stycznia 2021 r., jak początkowo proponowała Komisja. To opóźnienie stworzyło niepewność i ryzyko dla unijnych rolników oraz dla całego sektora rolnego Unii. Aby zmniejszyć tę niepewność oraz utrzymać vitalność obszarów i regionów wiejskich, a także aby przyczynić się do zrównoważenia środowiskowego, niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić dalsze stosowanie przepisów obecnych ram WPR obejmujących okres 2014-2020 (zwanymi dalej „obecnymi ramami WPR”) oraz nieprzerwane dokonywanie płatności na rzecz rolników i innych beneficjentów, a tym samym zapewnić przewidywalność i stabilność w okresie przejściowym w latach 2021 i 2022 (zwanym dalej „okresem przejściowym”) do dnia rozpoczęcia stosowania nowych ram prawnych obejmujących okres rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2023 r. (zwanymi dalej „nowymi ramami prawnymi”).

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 14.7.2020, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. C 109 z 1.4.2020, s. 1.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2020 r.

- (3) W związku z tym, że procedura ustawodawcza odnosząca się do wniosków ustawodawczych Komisji dotyczących WPR po 2020 r. nie została jeszcze zakończona, a państwa członkowskie nie opracowały jeszcze planów strategicznych WPR, oraz że należy przeprowadzić konsultacje z zainteresowanymi podmiotami, należy nadal stosować obecne ramy WPR przez dodatkowy okres dwóch lat. Celem okresu przejściowego jest ułatwienie beneficjentom płynnego przejścia do nowego okresu programowania oraz umożliwienie uwzględnienia komunikatu Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (zwanego dalej „Europejskim Zielonym Ładem”).
- (4) Aby zapewnić rolnikom i innym beneficjentom możliwość uzyskania wsparcia z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w latach 2021 i 2022, Unia powinna kontynuować udzielanie takiego wsparcia w okresie przejściowym na warunkach wynikających z obecnych ram WPR. Obecne ramy WPR zostały ustanowione w szczególności rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013⁽⁴⁾, (UE) nr 1305/2013⁽⁵⁾, (UE) nr 1306/2013⁽⁶⁾, (UE) nr 1307/2013⁽⁷⁾ i (UE) nr 1308/2013⁽⁸⁾.
- (5) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu na przygotowanie swoich odpowiednich planów strategicznych WPR, a także ułatwić stworzenie struktur administracyjnych niezbędnych do skutecznego wdrożenia nowych ram prawnych, w szczególności poprzez umożliwienie zwiększenia pomocy technicznej. Wszystkie plany strategiczne WPR powinny być przygotowane do wejścia w życie wraz z końcem okresu przejściowego, aby zapewnić w sektorze rolnym bardzo potrzebną mu stabilność i pewność.
- (6) W związku z tym, że Unia powinna nadal wspierać rozwój obszarów wiejskich w całym okresie przejściowym, państwa członkowskie powinny mieć możliwość finansowania swoich przedłużonych programów rozwoju obszarów wiejskich z odpowiedniego przydziału środków budżetowych na lata 2021 i 2022. Przedłużone programy powinny zapewniać, aby co najmniej taki sam ogólny udział wkładu EFRROW został zarezerwowany na działania, o których mowa w art. 59 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, zgodnie z nowymi ambitnymi celami określonymi w Europejskim Zielonym Ładzie.
- (7) Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 ustanawia wspólne przepisy mające zastosowanie do EFRROW i innych funduszy, które funkcjonują na podstawie wspólnych ram. Rozporządzenie to powinno nadal mieć zastosowanie do programów wspieranych z EFRROW w okresie programowania 2014–2020 oraz w latach programowania 2021 i 2022.
- (8) Terminy określone w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do sprawozdań z wdrażania, rocznych spotkań w sprawie przeglądu, ewaluacji *ex post* i sprawozdań podsumowujących, kwalifikowalności wydatków i anulowania zobowiązań oraz zobowiązań budżetowych ograniczone są do okresu programowania 2014–2020. Terminy te należy dostosować w celu uwzględnienia przedłużenia okresu, w którym należy wdrażać programy związane ze wsparciem z EFRROW.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

- (9) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1310/2013⁽⁹⁾ oraz rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 807/2014⁽¹⁰⁾ przewidują, że wydatki na niektóre zobowiązania długoterminowe podjęte zgodnie z niektórymi rozporządzeniami, na podstawie których udzielono wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, powinny nadal być wypłacane z EFRROW, pod pewnymi warunkami, w okresie programowania 2014–2020. Wydatki te powinny również nadal kwalifikować się do finansowania w okresie realizacji odpowiadającego im zobowiązania prawnego na tych samych warunkach w latach programowania 2021 i 2022. Mając na uwadze jasność i pewność prawa należy również sprecyzować, że zobowiązania prawne podjęte na podstawie wcześniejszych działań odpowiadających działaniom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013, do których zastosowanie ma zintegrowany system zarządzania i kontroli, powinny być objęte tym zintegrowanym systemem zarządzania i kontroli, oraz że płatności dotyczące tych zobowiązań prawnych powinny być dokonywane w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego.
- (10) EFRROW powinien móc wspierać koszty budowania zdolności i działań przygotowawczych wspierających opracowywanie i przyszlą realizację strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność na podstawie nowych ram prawnych.
- (11) W 2015 r. podczas przydziału uprawnień do płatności lub przeliczania ich w przypadku państw członkowskich, które utrzymały istniejące uprawnienia na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, niektóre państwa członkowskie popełniły błędy przy ustalaniu liczby lub wartości uprawnień do płatności. Wiele z tych błędów – nawet gdy dotyczyły jednego rolnika – wpływa na wartość uprawnień do płatności dla wszystkich rolników przez wszystkie lata. Niektóre państwa członkowskie popełniły też błędy po 2015 r., podczas przydzielania uprawnień z rezerwy, na przykład przy obliczaniu średniej wartości. Nieprawidłowości takie zazwyczaj podlegają korekcie finansowej do czasu zastosowania środków naprawczych przez dane państwo członkowskie. Mając na uwadze czas, który upłynął od pierwszego przydziału oraz wysiłki państw członkowskich zmierzające do ustalenia oraz, w stosownych przypadkach, skorygowania uprawnień, a także w interesie pewności prawa, liczbę i wartość uprawnień do płatności należy uznać za zgodne z prawem i prawidłowe ze skutkiem od określonej daty.
- (12) Na mocy art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 państwa członkowskie otrzymały możliwość zastosowania – w celu przydzielenia uprawnień do płatności – współczynnika zmniejszenia w odniesieniu do kwalifikujących się hektarów, na które składają się trwałe użytki zielone znajdujące się na obszarach o trudnych warunkach klimatycznych. Pastwiska w Alpach są często objęte wspólnym zarządzaniem i w związku z tym obszary są przypisywane raz w roku, co prowadzi do dużej niepewności wśród rolników w zainteresowanych państwach członkowskich. Wdrożenie tego systemu okazało się bardzo skomplikowane, zwłaszcza w odniesieniu do dokładnego wyznaczenia obszarów, których to dotyczy. Ze względu na to, że uprawnienia do płatności w obszarach, gdzie nie stosuje się współczynnika zmniejszenia, uzależnione są od sumy uprawnień do płatności w wyznaczonych obszarach, niepewność ta dotyka następnie wszystkich rolników w zainteresowanych państwach członkowskich. Aby zapewnić stabilność systemu stosowanego obecnie w tych państwach członkowskich oraz z myślą o zapewnieniu pewności prawa dla wszystkich rolników w zainteresowanych państwach członkowskich najwcześniej jak to możliwe, zainteresowane państwa członkowskie powinny mieć możliwość uznania za zgodne z prawem i prawidłowe wartości i liczb wszystkich uprawnień przydzielonych wszystkim rolnikom przed dniem 1 stycznia 2020 r. Wartość tych uprawnień powinna – bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków odwoławczych, z których mogą korzystać indywidualni beneficjenci – być wartością na rok kalendarzowy 2019 obowiązującą w dniu 31 grudnia 2019 r.
- (13) Potwierdzenie uprawnień do płatności nie oznacza zwolnienia państw członkowskich z odpowiedzialności – w ramach zarządzania dzielonego EFRG – za zapewnianie ochrony budżetu Unii przed nieprawidłowymi wydatkami. W związku z tym potwierdzenie uprawnień do płatności przydzielonych rolnikom przed dniem 1 stycznia 2021 r. lub, na zasadzie odstępstwa, przed dniem 1 stycznia 2020 r., powinno pozostawać bez uszczerbku dla

⁽⁹⁾ Rozporządzenie (UE) nr 1310/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające niektóre przepisy przejściowe w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie środków i ich rozdziału w odniesieniu do roku 2014, a także zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 oraz rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1308/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie ich stosowania w roku 2014 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 865).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 807/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i wprowadzające przepisy przejściowe (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 1).

uprawnień Komisji do podejmowania decyzji, o których mowa w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w odniesieniu do nieprawidłowych płatności przyznanych dla każdego roku kalendarzowego do 2020 r. włącznie lub, na zasadzie odstępstwa, do 2019 r. włącznie, wynikających z błędów w liczbie lub wartości tych uprawnień do płatności.

- (14) W związku z tym, że nowe ramy prawne WPR nie zostały jeszcze przyjęte, należy sprecyzować, że powinny zostać ustanowione przepisy przejściowe regulujące przejście od istniejących systemów wsparcia przyznawanego w perspektywie wieloletniej do nowych ram prawnych.
- (15) Aby ograniczyć znaczącą liczbę zobowiązań przenoszonych z obecnego okresu programowania w zakresie rozwoju obszarów wiejskich do planów strategicznych WPR, czas trwania nowych wieloletnich zobowiązań w zakresie działań rolno-środowiskowo-klimatycznych, rolnictwa ekologicznego i dobrostanu zwierząt należy co do zasady ograniczyć do maksymalnie trzech lat. Począwszy od 2022 r. przedłużenie istniejących zobowiązań powinno być ograniczone do jednego roku.
- (16) Art. 31 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 przewidywał przepisy przejściowe mające na celu ułatwienie stopniowego wycofywania płatności na obszarach, które – ze względu na stosowanie nowych kryteriów wyznaczania obszarów – nie byłyby już uznawane za obszary z ograniczeniami naturalnymi. Płatności takie miały być wypłacane do 2020 r. przez maksymalny okres czterech lat. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393⁽¹⁾ przedłużono pierwotny termin nowego wyznaczania takich obszarów do 2019 r. W przypadku rolników w państwach członkowskich wyznaczających takie obszary w latach 2018 i 2019, stopniowe wycofywanie płatności nie mogło się odbywać przez maksymalny okres czterech lat. Aby kontynuować stopniowe wycofywanie płatności, państwa członkowskie powinny mieć możliwość dalszego dokonywania tych płatności, w stosownych przypadkach, w latach 2021 i 2022. Aby zapewnić odpowiedni poziom płatności na hektar, zgodnie z art. 31 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, poziom płatności w latach 2021 i 2022 należy ustalić na 25 EUR na hektar.
- (17) W związku z tym, że w wyniku zmiany klimatu i zwiększającej się zmienności cen rolnicy są narażeni na coraz większe ryzyka gospodarcze i środowiskowe, w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 przewidziano działanie dotyczące zarządzania ryzykiem, aby pomóc rolnikom w przeciwdziałaniu tym ryzykom. Działanie to obejmuje wkłady finansowe na rzecz funduszy wspólnego inwestowania oraz narzędzie stabilizacji dochodów. W odniesieniu do udzielania wsparcia w ramach tego działania przewidziano szczególne warunki, aby zapewnić równe traktowanie rolników w całej Unii, brak zakłóceń konkurencji oraz wypełnianie zobowiązań międzynarodowych Unii. W celu dalszego propagowania korzystania z tego działania wśród rolników ze wszystkich sektorów, państwa członkowskie powinny mieć możliwość obniżenia – do wartości nie niższej niż 20 % – progu wynoszącego 30 %, mającego zastosowanie do odpowiedniego narzędzia, który to próg uruchamia rekompensatę dla rolników z tytułu spadku produkcji lub dochodów.
- (18) Rolnicy i przedsiębiorstwa na obszarach wiejskich zostali dotknięci skutkami epidemii COVID-19 na bezprecedensową skalę. Przedłużenie znacznych ograniczeń przemieszczania wprowadzonych w państwach członkowskich, a także obowiązkowe zamknięcia sklepów, targowisk pod gołym niebem, restauracji i innych placówek w sektorze hotelarsko-gastronomicznym, spowodowały zakłócenia gospodarcze w sektorze rolnym i wśród społeczności wiejskich oraz sprawiły, że rolnicy i małe przedsiębiorstwa działające w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych mają problemy z płynnością i przepływami pieniężnymi. Aby odpowiedzieć na skutki kryzysu wynikającego z epidemii COVID-19, okres trwania działania, o którym mowa w art. 39b rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, powinien zostać przedłużony, aby zaradzić występującym w dalszym ciągu problemom związanym z płynnością, które zagrażają ciągłości działalności rolników i małych przedsiębiorstw działających w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych. Wsparcie dla tego działania powinno być finansowane do wysokości 2 % środków finansowych z EFRROW przydzielonych państwom członkowskim w okresie programowania 2014–2020.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), (UE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania, (UE) nr 1307/2013 ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej, (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz (UE) nr 652/2014 ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin (Dz.U. L 350 z 29.12.2017, s. 15).

- (19) Aby uniknąć sytuacji, w której środki finansowe na rozwój lokalny kierowany przez społeczność w latach programowania 2021 i 2022 nie zostaną wykorzystane, państwa członkowskie, które korzystają z możliwości przeniesienia kwot z płatności bezpośrednich na rozwój obszarów wiejskich, powinny mieć możliwość zastosowania minimalnego przydziału w wysokości 5 %, a w przypadku Chorwacji – 2,5 %, na rozwój lokalny kierowany przez społeczność wyłącznie do wkładu EFRROW w rozwój obszarów wiejskich przedłużonego do dnia 31 grudnia 2022 r., obliczanego przed przeniesieniem kwot z płatności bezpośrednich.
- (20) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2020/2094 ⁽¹²⁾ ustanawiającym Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy (EURI) w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (zwanym dalej „rozporządzeniem EURI”) należy udostępnić dodatkowe zasoby na lata 2021 i 2022 w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19 i jego konsekwencjom dla sektora rolnego i obszarów wiejskich w Unii.
- (21) Z uwagi na bezprecedensowe wyzwania, które kryzys związany z COVID-19 stawia przed sektorem rolnym i obszarami wiejskimi w Unii, należy wykorzystać dodatkowe zasoby przewidziane w EURI, aby finansować działania na mocy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, umożliwiając odporną, trwałą i cyfrową odbudowę gospodarki zgodnie z celami unijnych zobowiązań środowiskowych i klimatycznych oraz zgodnie z nowymi ambitnymi celami określonymi w Europejskim Zielonym Ładzie.
- (22) Państwa członkowskie nie powinny zatem ograniczać ambitnych założeń środowiskowych w ramach już istniejących programów rozwoju obszarów wiejskich. Powinny zapewnić taki sam ogólny udział dodatkowych zasobów, jak ogólny udział, jaki zarezerwowały w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich na działania szczególnie korzystne dla środowiska i klimatu w ramach wkładu EFRROW („zasada nieobniżania poziomu ochrony”). Poza tym co najmniej 37 % dodatkowych zasobów zapewnianych przez EURI należy przeznaczyć na działania szczególnie korzystne dla środowiska i klimatu, a także na dobrostan zwierząt oraz LEADER. Ponadto co najmniej 55 % tych dodatkowych zasobów należy przeznaczyć na działania propagujące rozwój gospodarczy i społeczny na obszarach wiejskich, tj.: inwestycje w środki trwałe, rozwój gospodarstw i działalności gospodarczej, wspieranie usług podstawowych i odnowę wsi na obszarach wiejskich oraz współpracę.
- (23) W przypadku gdy państwa członkowskie nie będą jednak w stanie przestrzegać zasady nieobniżania poziomu ochrony, powinny mieć możliwość odstąpienia od obowiązku przydzielania co najmniej 55 % dodatkowych zasobów z EURI na działania propagujące rozwój gospodarczy i społeczny na obszarach wiejskich oraz powinny przede wszystkim wspierać działania szczególnie korzystne dla środowiska i klimatu. Jednakże aby zapewnić państwom członkowskim wystarczającą elastyczność działania, powinny one mieć również możliwość odstąpienia od zasady nieobniżania poziomu ochrony w przypadku tych dodatkowych zasobów – w zakresie niezbędnym do wypełnienia tego obowiązku dotyczącego odsetka wynoszącego 55 %.
- (24) Dodatkowe zasoby z EURI podlegają szczególnym warunkom. Te dodatkowe zasoby należy zatem planować i monitorować oddzielnie od unijnego wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, stosując co do zasady przepisy określone w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013. W związku z tym te dodatkowe zasoby należy wdrażać na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz uwzględnić w ramach tego rozporządzenia jako kwoty przeznaczone na finansowanie działań w ramach EFRROW. W konsekwencji, zastosowanie powinny mieć przepisy określone w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013, w tym przepisy dotyczące zmian programów rozwoju obszarów wiejskich, w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, w tym przepisy dotyczące automatycznego anulowania, oraz w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.
- (25) Należy ustanowić określony maksymalny współczynnik współfinansowania unijnego, a także zwiększony poziom dofinansowania dla inwestycji przyczyniających się do odpornej, trwałej i cyfrowej odbudowy gospodarki oraz wsparcie w formie pomocy dla młodych rolników, aby zapewnić odpowiedni efekt dźwigni dodatkowych zasobów zapewnianych przez EURI.
- (26) Aby zapewnić ciągłość w okresie przejściowym w latach 2021 i 2022 należy utrzymać rezerwę na wypadek kryzysów w sektorze rolnym. W rezerwie tej należy ująć odpowiednią kwotę takiej rezerwy na lata 2021 i 2022.
- (27) W odniesieniu do zasad prefinansowania z EFRROW, należy sprecyzować, że przedłużenie do dnia 31 grudnia 2022 r. programów wspieranych z EFRROW zgodnie z niniejszym rozporządzeniem ani dodatkowe zasoby udostępnione na podstawie rozporządzenia EURI nie powinny prowadzić do jakiegokolwiek dodatkowego prefinansowania w odniesieniu do danych programów.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 23).

- (28) Art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 przewiduje obecnie obowiązek powiadomienia przez państwa członkowskie o ich decyzjach podjętych zgodnie z tym artykułem oraz o szacunkowej kwocie zmniejszeń części kwoty płatności bezpośrednich, które mają zostać przyznane rolnikowi na dany rok kalendarzowy, o wartości przekraczającej 150 000 EUR, jedynie za lata 2015–2020. Z myślą o zapewnieniu ciągłości istniejącego systemu państwa członkowskie powinny również powiadamiać o swoich decyzjach podjętych zgodnie z tym artykułem oraz o szacunkowej kwocie zmniejszeń na lata kalendarzowe 2021 i 2022.
- (29) Art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 umożliwia państwom członkowskim przenoszenie środków finansowych między płatnościami bezpośrednimi a rozwojem obszarów wiejskich w odniesieniu do lat kalendarzowych 2014–2020. W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie mogły realizować swoją własną strategię, należy dopuścić elastyczność między filarami również w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 (roku budżetowego 2022) i roku kalendarzowego 2022 (roku budżetowego 2023).
- (30) Aby umożliwić Komisji określenie pułapów budżetowych zgodnie z art. 22 ust. 1, art. 36 ust. 4, art. 42 ust. 2, art. 49 ust. 2, art. 51 ust. 4 i art. 53 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, niezbędne jest, aby państwa członkowskie powiadamiały o swoich decyzjach dotyczących przydziałów środków finansowych w podziale na systemy na rok kalendarzowy 2021 do dnia 19 lutego 2021 r. oraz na rok kalendarzowy 2022 do dnia 1 sierpnia 2021 r.
- (31) Art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 przewiduje liniowe dostosowanie wartości uprawnień do płatności w przypadku zmiany pułapu dla systemu płatności podstawowej między jednym rokiem a kolejnym w wyniku niektórych decyzji podjętych przez państwa członkowskie i mających wpływ na pułap systemu płatności podstawowej. Przedłużenie obowiązywania załącznika II do tego rozporządzenia, który dotyczy pułapów krajowych, na okres po roku kalendarzowym 2020, oraz ewentualne coroczne zmiany po tej dacie mogłyby mieć wpływ na pułap systemu płatności podstawowej. W związku z tym, aby państwa członkowskie mogły wywiązać się z ustanowionego w art. 22 ust. 4 tego rozporządzenia obowiązku, zgodnie z którym suma wartości uprawnień do płatności i rezerwy musi być równa pułapowi systemu płatności podstawowej, należy przewidzieć liniowe dostosowanie, aby dostosować się do przedłużenia obowiązywania załącznika II do tego rozporządzenia lub do zmian w tym załączniku w okresie przejściowym. Ponadto, aby zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność, należy umożliwić im dostosowanie wartości uprawnień do płatności lub rezerwy, w miarę możliwości z różnymi współczynnikami korygującymi.
- (32) Zgodnie z obecnymi ramami prawnymi państwa członkowskie powiadomiły w 2014 r. o swoich decyzjach obejmujących okres do roku kalendarzowego 2020 i dotyczących podziału między regiony rocznego pułapu krajowego dla systemu płatności podstawowej oraz ewentualnych stopniowych zmian rocznych w odniesieniu do okresu objętego rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013. Konieczne jest, aby państwa członkowskie powiadamiały o tych decyzjach również w odniesieniu do lat kalendarzowych 2021 i 2022.
- (33) Mechanizm ujednolicania wewnętrznego to podstawowy proces służący bardziej sprawiedliwemu rozdziałowi między rolników bezpośredniego wsparcia dochodu. Znaczące różnice indywidualne oparte na starych danych historycznych stają się coraz trudniejsze do uzasadnienia. W rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 podstawowy model ujednolicania wewnętrznego polega na stosowaniu przez państwa członkowskie jednolitej stawki zryczałtowanej dla wszystkich uprawnień do płatności, na poziomie krajowym lub regionalnym, począwszy od 2015 r. Jednakże w celu zapewnienia płynniejszego przejścia do jednolitej wartości wprowadzono odstępstwo umożliwiające państwom członkowskim różnicowanie wartości uprawnień do płatności przez zastosowanie częściowego ujednolicania, zwanego również „modelem tunelowym”, w latach 2015–2019. Niektóre państwa członkowskie skorzystały z tego odstępstwa. Aby kontynuować proces zmierzający do bardziej sprawiedliwego rozdziału płatności bezpośrednich, państwa członkowskie powinny mieć możliwość dalszej konwergencji w kierunku średniej krajowej lub regionalnej po 2019 r. zamiast zmierzać do jednolitej stawki zryczałtowanej lub zachowywania wartości uprawnień na poziomie z 2019 r. Ta przewidziana dla państw członkowskich możliwość powinna mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. Państwa członkowskie powinny co roku powiadamiać Komisję o swojej decyzji dotyczącej kolejnego roku.
- (34) Przepisy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 dotyczące dostosowania wszystkich uprawnień do płatności zmieniane niniejszym rozporządzeniem powinny mieć zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2020 r., tak aby doprecyzować, że państwa członkowskie miały możliwość ujednolicania po 2019 r.
- (35) W art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 przewidziano stopniowe roczne zmiany wartości uprawnień do płatności przydzielonych z rezerwy, aby odzwierciedlić etapy roczne pułapu krajowego określonego w załączniku II do tego rozporządzenia, odzwierciedlające wieloletnie charakter zarządzania rezerwą. Przepisy te należy dostosować, aby uwzględnić możliwość zarówno zmiany wartości wszystkich przydzielonych uprawnień do płatności, jak i rezerwy, w celu dostosowania się do zmiany kwoty określonej w załączniku II do tego rozporządzenia między dwoma latami. W państwach członkowskich, które decydują o kontynuacji ujednolicania wewnętrznego, to ujedno-

licanie wewnętrzne jest wdrażane corocznie. W odniesieniu do lat kalendarzowych 2020, 2021 i 2022 w roku przydziału konieczne jest ustalenie jedynie wartości uprawnień do płatności za bieżący rok. Wartość jednostkową uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone z rezerwy w danym roku, należy obliczać po ewentualnym dostosowaniu rezerwy zgodnie z art. 22 ust. 5 tego rozporządzenia. W każdym kolejnym roku wartość uprawnień do płatności przydzielonych z rezerwy powinna zostać dostosowana zgodnie z art. 22 ust. 5 tego rozporządzenia.

- (36) Art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 przewiduje stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej do dnia 31 grudnia 2020 r. Należy zezwolić na przedłużenie stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej w latach 2021 i 2022.
- (37) Ze względu na to, że zmiana załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określona w niniejszym rozporządzeniu, wejdzie w życie zbyt późno, aby państwa członkowskie mogły dotrzymać pierwotnego terminu dotyczącego niektórych obowiązków powiadamiania w 2020 r., należy przesunąć termin podejmowania przez państwa członkowskie decyzji o wprowadzeniu po raz pierwszy płatności redystrybucyjnej od roku 2021 lub 2022 oraz powiadamiania Komisji o tej decyzji. Termin ten powinien przypadać w tym samym czasie, co termin dla decyzji dotyczących elastyczności między filarami.
- (38) Na mocy art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej mogą podjąć decyzję o przyznaniu przejściowego wsparcia krajowego w latach 2015–2020, aby uniknąć nagłego i znacznego zmniejszenia wsparcia w sektorach, które korzystały z przejściowego wsparcia krajowego do 2014 r. W celu zapewnienia, aby w okresie przejściowym takie wsparcie w dalszym ciągu spełniało swoje zadanie wspierania dochodów rolników w tych konkretnych sektorach, należy ustanowić przepis umożliwiający dalsze udzielanie tego wsparcia na tych samych warunkach i w ramach tych samych ograniczeń, jak w okresie 2015–2020.
- (39) Mając na uwadze pewność prawa, należy sprecyzować, że art. 41 i 42 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 umożliwiają państwom członkowskim coroczne dokonywanie przeglądu ich decyzji dotyczących płatności redystrybucyjnej. Termin dokonania przeglądu mający zastosowanie w latach 2021 i 2022 powinien przypadać w tym samym czasie, co termin dla decyzji dotyczących elastyczności między filarami.
- (40) Art. 52 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 uprawnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych zezwalających państwom członkowskim na podejmowanie decyzji o tym, aby dobrowolne wsparcie związane z produkcją mogło być nadal wypłacane do 2020 r. na podstawie jednostek produkcyjnych, w odniesieniu do których takie wsparcie przyznano we wcześniejszym okresie referencyjnym. Uprawnienie to ma na celu zapewnienie jak największej spójności między systemami unijnymi skierowanymi do sektorów, w których mogą wystąpić strukturalne zakłócenia równowagi na rynku. Należy zatem przedłużyć okres obowiązywania tego uprawnienia, aby obejmowało również lata 2021 i 2022.
- (41) Ze względu na to, że zmiana załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określona w niniejszym rozporządzeniu, wejdzie w życie zbyt późno, aby państwa członkowskie mogły dotrzymać pierwotnego terminu dotyczącego niektórych obowiązków powiadamiania w 2020 r., należy przesunąć termin podejmowania przez państwa członkowskie decyzji o wprowadzeniu po raz pierwszy dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją od roku 2021 lub 2022 oraz powiadamiania Komisji o tej decyzji. Termin ten powinien przypadać w tym samym czasie, co termin dla decyzji dotyczących elastyczności między filarami. Podobnie termin podejmowania przez państwa członkowskie decyzji o dalszym przyznawaniu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją lub o jego zaprzestaniu w latach 2021 i 2022 oraz powiadamiania Komisji o tej decyzji należy przesunąć tak, aby przypadał w tym samym dniu.
- (42) Art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 określa elementy przekazywanych przez państwa członkowskie powiadomień dotyczących dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją. Należy sprecyzować, że te powiadomienia dotyczące lat kalendarzowych 2021 i 2022 powinny obejmować wartość procentową pułapu krajowego wykorzystywaną do sfinansowania tego wsparcia w latach 2021 i 2022.
- (43) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 określa zasady wspólnej organizacji rynków rolnych i obejmuje niektóre systemy pomocy. Wnioski ustawodawcze Komisji dotyczące WPR po 2020 r. przewidywały, że te systemy pomocy mają zostać włączone do przyszłych planów strategicznych WPR państw członkowskich. Aby zapewnić płynne włączenie tych systemów pomocy do przyszłej WPR, należy ustanowić przepisy dotyczące czasu trwania każdego z tym systemów pomocy, w przypadku gdy ich przedłużenie ma nastąpić w okresie przejściowym. W związku z tym, jeżeli chodzi o system pomocy w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych, po zakończeniu istniejących programów prac sporządzonych na okres od dnia 1 kwietnia 2018 r. do dnia 31 marca 2021 r. należy wprowadzić nowe programy prac na okres od dnia 1 kwietnia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. Istniejące programy operacyjne w sektorze owoców i warzyw, które są realizowane przez okres krótszy niż maksymalny okres pięciu lat, mogą zostać przedłużone najpóźniej do dnia 31 grudnia 2022 r. Nowe programy operacyjne w sektorze owoców i warzyw powinny być zatwierdzone jedynie na okres wynoszący maksymalnie trzy lata. Istniejące programy krajowe dla sektora pszczelarstwa sporządzone na okres od dnia 1 sierpnia 2019 r. do dnia 31 lipca 2022 r. powinny zostać przedłużone do dnia 31 grudnia 2022 r.

- (44) Kryzys spowodowany pandemią COVID-19 w dużej mierze uniemożliwił plantatorom winorośli posiadającym zezwolenia na nowe lub ponowne nasadzenia, które wygasają w 2020 r., wykorzystanie tych zezwoleń zgodnie z planami w ostatnim roku ich ważności. Aby uniknąć utraty tych zezwoleń oraz zmniejszyć ryzyko pogorszenia warunków, na których trzeba by prowadzić nasadzenia, konieczne jest zezwolenie na przedłużenie okresu ważności zezwoleń na nowe lub ponowne nasadzenia, które wygasają w 2020 r. Wszystkie zezwolenia na nowe lub ponowne nasadzenia, które wygasają w 2020 r., powinny zatem zostać przedłużone do dnia 31 grudnia 2021 r. Ponadto, biorąc pod uwagę zmiany w perspektywach rynkowych, posiadacze zezwoleń na nasadzenia, które wygasają w 2020 r., powinni mieć możliwość niewykorzystania tych zezwoleń bez podlegania karom administracyjnym.
- (45) Zmienione niniejszym rozporządzeniem przepisy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 dotyczące zezwoleń na nowe lub ponowne nasadzenia, które wygasają w 2020 r., ze względu zakłócenia wywołane pandemią COVID-19 i spowodowane nią trudności w korzystaniu z tych zezwoleń na nasadzenia, powinny mieć zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2020 r.
- (46) W 2013 r. ustanowiono przepisy przejściowe w celu zapewnienia płynnego przejścia od poprzedniego systemu praw do sadzenia winorośli do nowego systemu zezwoleń na nasadzenia, w szczególności w celu uniknięcia nadmiernych nasadzeń przed rozpoczęciem stosowania tego nowego systemu. Ostateczny termin składania wniosków o przekształcenie praw do sadzenia w zezwolenia upływa w dniu 31 grudnia 2020 r. Osoby ubiegające się o zezwolenie muszą je jednak wykorzystać same, ponieważ nie są one zbywalne, inaczej niż w przypadku poprzednich praw do sadzenia. Ponadto od osób ubiegających się o zezwolenie można wymagać, aby dysponowały odpowiednim obszarem winnic, co może prowadzić do sytuacji, gdy właściciele praw do sadzenia nie zdążyli jeszcze nabyć odpowiednich obszarów winnic w celu wykorzystania zezwoleń, które miałyby być wynikiem przekształcenia należących do nich praw do sadzenia. Poważne skutki gospodarcze pandemii COVID-19 dla sektora wina doprowadziły do problemów plantatorów winorośli z przepływem środków pieniężnych oraz do niepewności co do przyszłego popytu na wino. Plantatorzy winorośli, którzy nadal posiadają prawa do sadzenia, nie powinni być zmuszani do podjęcia decyzji, czy chcą przekształcić swoje prawa do sadzenia w zezwolenia w momencie, gdy borykają się z wyjątkowymi trudnościami wynikającymi z kryzysu spowodowanego pandemią COVID-19, zwłaszcza że podlegałyby oni karze administracyjnej, gdyby nie wykorzystali swoich zezwoleń na nasadzenia będących wynikiem przekształcenia. Te państwa członkowskie, które umożliwiły plantatorom winorośli składanie wniosków o przekształcenie praw do sadzenia do dnia 31 grudnia 2020 r., powinny mieć zatem możliwość przedłużenia terminu składania takich wniosków do dnia 31 grudnia 2022 r. W związku z tym ostateczny termin ważności takich przekształconych zezwoleń powinien zostać dostosowany i powinien upływać w dniu 31 grudnia 2025 r.
- (47) Na mocy art. 214a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Finlandia otrzymała możliwość przyznawania, pod pewnymi warunkami, pomocy krajowej w południowej części Finlandii do 2020 r., z zastrzeżeniem upoważnienia przez Komisję. Aby zapewnić ciągłość płatności tej pomocy w okresie przejściowym, należy utrzymać możliwość przyznawania tej pomocy krajowej na tych samych warunkach i w tych samych kwotach, co w 2020 r.
- (48) Aby poprawić funkcjonowanie rynku oliwy z oliwek, państwa członkowskie powinny mieć możliwość podjęcia decyzji o wdrożeniu zasad wprowadzania do obrotu w celu regulowania podaży. Z zakresu takich decyzji powinny jednak zostać wyłączone praktyki, które mogłyby zakłócić konkurencję.
- (49) Ostatnie wydarzenia pokazały, że rolnicy są coraz częściej narażeni na ryzyko zmienności dochodów, częściowo na skutek działania sił rynkowych, a częściowo w związku z ekstremalnymi zdarzeniami pogodowymi oraz częstymi kryzysami sanitarnymi i fitosanitarnymi mającymi wpływ na pogłowie zwierząt gospodarskich i aktywa agronomiczne w Unii. W celu złagodzenia skutków zmienności dochodów poprzez zachęcenie rolników do oszczędzania w dobrych latach, aby byli w stanie poradzić sobie w latach gorszych, krajowe środki podatkowe, w ramach których podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym stosowaną w odniesieniu do rolników wlicza się w oparciu o wieloletni okres, należy wyłączyć ze stosowania zasad pomocy państwa.
- (50) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapewnienie dalszego stosowania przepisów obecnych ram WPR oraz nieprzerwanego dokonywania płatności na rzecz rolników i innych beneficjentów, a tym samym zapewnienie przewidywalności i stabilności w okresie przejściowym, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

- (51) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Przepisy te, ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽¹³⁾, określają w szczególności procedurę ustanawiania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole wykonywania obowiązków przez podmioty upoważnione do działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują również ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (52) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013, (UE) nr 1307/2013 oraz (UE) nr 1308/2013.
- (53) Aby dodatkowe zasoby udostępniane na podstawie rozporządzenia EURI były dostępne od dnia 1 stycznia 2021 r., przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wsparcia z EURI powinny mieć zastosowanie z mocą wsteczną od tego dnia.
- (54) Mając na uwadze nadrzędną potrzebę natychmiastowego zapewnienia pewności prawa dla sektora rolnego w obecnej sytuacji, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

ROZDZIAŁ I

Przedłużenie niektórych okresów określonych w rozporządzeniach (UE) nr 1303/2013 i (UE) nr 1310/2013 oraz dalsze stosowanie rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 w latach programowania 2021 i 2022

Artykuł 1

Przedłużenie okresu trwania programów wspieranych z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich

1. W przypadku programów wspieranych z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. określony w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 grudnia 2022 r.
2. Przedłużenie okresu trwania programów wspieranych z EFRROW, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pozostaje bez uszczerbku dla konieczności złożenia wniosku dotyczącego zmian w programach rozwoju obszarów wiejskich w okresie przejściowym, o czym mowa w art. 11 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013. Zmiana taka musi zapewnić, aby co najmniej taki sam ogólny udział wkładu EFRROW został zarezerwowany na działania, o których mowa w art. 59 ust. 6 tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Dalsze stosowanie rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do programów wspieranych z EFRROW

1. Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 stosuje się nadal do programów wspieranych z EFRROW w okresie programowania 2014–2020, które zostały przedłużone zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia.
2. W przypadku programów przedłużonych zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, okresy lub terminy, o których mowa w art. 50 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 57 ust. 2, art. 65 ust. 2 i 4 oraz art. 76 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 przedłuża się o dwa lata.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

3. W przypadku programów przedłużonych zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie zmieniają swoje cele ustalone w kontekście ram wykonania określonych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 z myślą o ustaleniu celów na rok 2025. W przypadku tych programów, odniesienia do celów na rok 2023 określonych w aktach wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 22 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 lub art. 8 ust. 3, art. 67, art. 75 ust. 5 lub art. 76 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 odczytuje się jako odniesienia do celów na rok 2025.

4. Ostateczny termin, w jakim Komisja ma przygotować sprawozdanie podsumowujące główne wnioski wynikające z ewaluacji *ex post* EFRROW, o którym mowa w art. 57 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, upływa w dniu 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 3

Kwalifikowalność niektórych rodzajów wydatków w okresie przejściowym

Bez uszczerbku dla art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 i art. 38 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, wydatki, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1310/2013 i w art. 16 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 807/2014, kwalifikują się do wkładu EFRROW w ramach przydziału na lata 2021 i 2022 przeznaczonego na programy wspierane z EFRROW, które zostały przedłużone zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) wydatki takie zostały przewidziane w odpowiednim programie rozwoju obszarów wiejskich na lata objęte okresem przejściowym;
- b) zastosowanie ma stawka wkładu EFRROW dotycząca odpowiedniego działania na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, określona w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1310/2013 i w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 807/2014;
- c) system, o którym mowa w art. 67 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, ma zastosowanie do zobowiązań prawnych podjętych w ramach działań odpowiadających wsparciu udzielanemu zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 28–31, art. 33, 34 i 40 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, a odpowiednie operacje są jasno określone; oraz
- d) płatności z tytułu zobowiązań prawnych, o których mowa w lit. c) niniejszego artykułu, dokonywane są w okresie określonym w art. 75 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

ROZDZIAŁ II

Przygotowanie strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność w latach programowania 2021 i 2022

Artykuł 4

Rozwój lokalny kierowany przez społeczność

W przypadku programów przedłużonych zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, EFRROW może wspierać koszty budowania zdolności oraz działań przygotowawczych wspierających opracowywanie i przyszłą realizację strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność na podstawie nowych ram prawnych.

ROZDZIAŁ III

Uprawnienia do płatności dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników

Artykuł 5

Ostateczne uprawnienia do płatności

1. Uprawnienia do płatności przydzielone rolnikom przed dniem 1 stycznia 2020 r. uznaje się za zgodne z prawem i prawidłowe od dnia 1 stycznia 2021 r. Wartość tych uprawnień, które uznaje się za zgodne z prawem i prawidłowe, jest wartością na rok kalendarzowy 2020 obowiązującą w dniu 31 grudnia 2020 r.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwo członkowskie, które skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, może – nie naruszając jednocześnie uzasadnionych oczekiwań rolników – zdecydować, że wszystkie uprawnienia do płatności przydzielone przed dniem 1 stycznia 2020 r. uznaje się za zgodne z prawem i prawidłowe od tej daty. W takim przypadku wartość tych uprawnień, które uznaje się za zgodne z prawem i prawidłowe jest wartością na rok kalendarzowy 2019 obowiązującą w dniu 31 grudnia 2019 r.

3. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się bez uszczerbku dla odpowiednich przepisów prawa Unii, w szczególności art. 22 ust. 5 i art. 25 ust. 12 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, dotyczących wartości uprawnień do płatności dla roku kalendarzowego 2020 i kolejnych lat.

4. Ust. 1 i 2 nie stosuje się do uprawnień do płatności przydzielonych rolnikom na podstawie wniosków zawierających informacje niezgodne ze stanem faktycznym, z wyjątkiem przypadków, w których rolnik nie mógł w racjonalny sposób wykryć błędu.

5. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Komisji do podejmowania decyzji, o których mowa w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w odniesieniu do wydatków poniesionych w związku z płatnościami przyznawanymi w odniesieniu do lat kalendarzowych do roku 2020 włącznie, w przypadku gdy stosuje się ust. 1 niniejszego artykułu, lub do roku 2019 włącznie, w przypadku gdy stosuje się ust. 2 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy przejściowe dotyczące rozwoju obszarów wiejskich

Artykuł 6

Kwalifikowalność wydatków poniesionych w ramach rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz niektórych rodzajów wydatków poniesionych w ramach rozporządzeń (WE) nr 1698/2005 i (WE) nr 1257/1999

Wydatki związane z zobowiązaniami prawnymi na rzecz beneficjentów poniesione w ramach rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz niektóre rodzaje wydatków poniesionych w ramach rozporządzeń Rady (WE) nr 1698/2005⁽¹⁴⁾ i (WE) nr 1257/1999⁽¹⁵⁾ mogą kwalifikować się do wkładu z EFRROW w okresie 2023–2027 od dnia 1 stycznia 2023 r., z zastrzeżeniem warunków, które zostaną określone zgodnie z ramami prawnymi WPR mającymi zastosowanie w okresie 2023–2027.

TYTUŁ II

ZMIANY

Artykuł 7

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 1 lit. h) wprowadza się następujące zmiany:

a) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) tabeli wyszczególniającej, zgodnie z art. 58 ust. 4 i art. 58a ust. 2 niniejszego rozporządzenia, całkowity wkład EFRROW planowany na każdy rok. Tabela ta wskazuje oddzielnie dodatkowe zasoby, o których mowa

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80).

w art. 58a ust. 2 niniejszego rozporządzenia. W stosownych przypadkach tabela ta wskazuje również oddzielnie, w ramach całkowitego wkładu EFRROW, środki przewidziane dla regionów słabiej rozwiniętych oraz środki finansowe przekazane do EFRROW zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Planowany roczny wkład EFRROW musi być zgodny z wieloletnimi ramami finansowymi;”;

b) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) tabeli wyszczególniającej – dla każdego działania, dla każdego rodzaju operacji wraz z określoną wielkością wkładu EFRROW, dla rodzaju operacji, o którym mowa w art. 37 ust. 1 i art. 39a, dla rodzaju operacji, o którym mowa w art. 38 ust. 3 i art. 39 ust. 1, gdy państwo członkowskie stosuje wartość procentową niższą niż 30 %, oraz dla pomocy technicznej – całkowity zaplanowany wkład Unii oraz mającą zastosowanie wielkość wkładu EFRROW. W stosownych przypadkach, tabela ta wskazuje oddzielnie wielkość wkładu EFRROW dla regionów słabiej rozwiniętych oraz dla innych regionów;”;

2) w art. 28 ust. 5 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku nowych zobowiązań, które mają zostać podjęte od 2021 r., państwa członkowskie określają w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich krótszy okres wynoszący od roku do trzech lat.

Jeżeli państwa członkowskie przewidują przedłużenie czasu na realizację zobowiązań o rok po zakończeniu okresu początkowego zgodnie z akapitem pierwszym, od 2022 r. przedłużenie takie nie może przekraczać roku.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego, w odniesieniu do nowych zobowiązań, które mają być podejmowane w 2021 i 2022 r., państwa członkowskie mogą w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich określić okres dłuższy niż trzy lata, mając na uwadze charakter tych zobowiązań oraz realizowane cele środowiskowo-klimatyczne.”;

3) w art. 29 ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku nowych zobowiązań, które mają zostać podjęte od 2021 r., państwa członkowskie określają w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich krótszy okres wynoszący od roku do trzech lat.

Jeżeli państwa członkowskie przewidują przedłużenie okresu utrzymania rolnictwa ekologicznego o rok po zakończeniu okresu początkowego zgodnie z akapitem pierwszym, od 2022 r. przedłużenie takie nie może przekraczać roku.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego, w odniesieniu do nowych zobowiązań, które mają być podejmowane w 2021 i 2022 r., w przypadku gdy wsparcie przyznawane jest na konwersję na rolnictwo ekologiczne, państwa członkowskie mogą w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich określić okres dłuższy niż trzy lata.”;

4) art. 31 ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W latach 2021 i 2022 w odniesieniu do programów, które zostały przedłużone zgodnie z art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220 *, w przypadku gdy państwa członkowskie nie przyznały płatności degresywnych na maksymalny okres czterech lat do roku 2020, mogą one podjąć decyzję o dalszym dokonywaniu tych płatności do końca 2022 r., ale przez okres nieprzekraczający łącznie czterech lat. W takim przypadku płatności w latach 2021 i 2022 nie mogą przekraczać 25 EUR na hektar.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220 z dnia 23 grudnia 2020 r. ustanawiające niektóre przepisy przejściowe dotyczące wsparcia z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) w latach 2021 i 2022 oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do zasobów i stosowania w latach 2021 i 2022 oraz rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasobów i rozdziału takiego wsparcia na lata 2021 i 2022 (Dz.U. L 437 z 28.12.2020, s. 1).”;

5) w art. 33 ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku nowych zobowiązań, które mają zostać podjęte począwszy od 2021 r., państwa członkowskie określają w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich krótszy okres wynoszący od roku do trzech lat.

Jeżeli państwa członkowskie przewidują przedłużenie czasu na realizację zobowiązań o rok po zakończeniu okresu początkowego zgodnie z akapitem drugim, począwszy od 2022 r. przedłużenie takie nie może przekraczać roku.

W drodze odstępstwa od akapitu trzeciego, w odniesieniu do nowych zobowiązań, które mają być podejmowane w 2021 i 2022 r., państwa członkowskie mogą w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich określić okres dłuższy niż trzy lata, mając na uwadze charakter tych zobowiązań oraz pożądane korzyści dla dobrostanu zwierząt.”;

- 6) art. 38 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wsparcie na mocy art. 36 ust. 1 lit. b) udzielane jest jedynie na pokrycie strat spowodowanych wystąpieniem niekorzystnych zjawisk klimatycznych, wystąpieniem choroby zwierząt lub roślin, inwazji szkodników lub strat spowodowanych przez działania podjęte zgodnie z dyrektywą 2000/29/WE w celu zwalczania lub powstrzymania choroby roślin lub szkodników, lub incydentu środowiskowego, powodujących zniszczenie ponad 30 % średniej rocznej produkcji rolnika z poprzednich trzech lat lub średniej z trzech lat obliczonej na podstawie poprzedzającego okresu pięciu lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej. W celu obliczania rocznej produkcji danego rolnika mogą być stosowane współczynniki. Stosowana metoda obliczania musi pozwalać na określenie rzeczywistych strat poniesionych przez indywidualnego rolnika w danym roku. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o obniżeniu tej wartości procentowej wynoszącej 30 %, jednak nie może to być wartość niższa niż 20 %.”;

- 7) art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wsparcie na mocy art. 36 ust. 1 lit. c) przyznaje się wyłącznie w przypadku, gdy spadek dochodu przekracza 30 % średniego rocznego dochodu indywidualnego rolnika z poprzednich trzech lat lub średniej z trzech lat obliczonej na podstawie poprzedzającego okresu pięciu lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej. Do celów art. 36 ust. 1 lit. c) dochód odnosi się do sumy przychodów, jakie uzyskuje rolnik z rynku, w tym wszelkich form wsparcia publicznego, po odjęciu kosztów produkcji. Płatności z funduszu wspólnego inwestowania na rzecz rolników muszą rekompensować mniej niż 70 % dochodów utraconych w roku, w którym producent zaczyna kwalifikować się do otrzymania tego wsparcia. W celu obliczania rocznej utraty dochodów danego rolnika mogą być stosowane współczynniki. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o obniżeniu tej wartości procentowej wynoszącej 30 %, jednak nie może to być wartość niższa niż 20 %.”;

- 8) art. 39b ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wsparcie udzielane jest w formie płatności ryczałtowej, która ma zostać wypłacona do dnia 31 grudnia 2021 r., w oparciu o wnioski o wsparcie zatwierdzone przez właściwy organ do dnia 30 czerwca 2021 r. Komisja dokonuje zwrotu tej kwoty w późniejszym terminie zgodnie ze środkami budżetowymi oraz z zastrzeżeniem dostępności środków finansowych. Poziom płatności może być zróżnicowany w zależności od poszczególnych kategorii beneficjentów zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.”;

- 9) art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oprócz zadań, o których mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz w art. 4 rozporządzenia (UE) 2020/2220 [niniejsze rozporządzenie zmieniające], lokalne grupy działania mogą również wykonywać dodatkowe zadania powierzone im przez instytucję zarządzającą lub agencję płatniczą.”;

- 10) w art. 51 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie, w odniesieniu do których całkowita kwota wsparcia unijnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020, jak określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, jest niższa niż 1 800 mln EUR, mogą – po przedłużeniu swoich programów zgodnie z art. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2220 – podjąć decyzję o przeznaczeniu 5 % całkowitej kwoty w ramach każdego z programów rozwoju obszarów wiejskich na zadania, o których mowa w art. 59 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.”;

- 11) w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla ust. 5, 6 i 7 całkowita kwota wsparcia unijnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. wynosi maksymalnie 26 896 831 880 EUR, w cenach bieżących, zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027.”;

- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W celu uwzględnienia zmian dotyczących podziału na poszczególne lata, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, w tym przekazywania środków, o którym mowa w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, oraz przekazywania środków wynikającego z zastosowania art. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2220, w celu dokonywania dostosowań technicznych bez zmiany przydziałów ogólnych lub w celu uwzględnienia jakichkolwiek innych zmian

przewidzianych w akcie ustawodawczym po przyjęciu niniejszego rozporządzenia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 83 niniejszego rozporządzenia, w celu dokonywania przeglądu pułapów określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.”;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 58a

Zasoby na odbudowę sektora rolnego i obszarów wiejskich w Unii

1. Art. 1 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Rady (UE) 2020/2094 (zwanego dalej „rozporządzeniem EURI”) * wdraża się zgodnie z niniejszym artykułem poprzez działania kwalifikujące się w ramach EFRROW i ukierunkowane na przeciwdziałanie skutkom kryzysu związanego z COVID-19, korzystając z kwoty 8 070 486 840 EUR w cenach bieżących stanowiącej część kwoty, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) tego rozporządzenia, z zastrzeżeniem jego art. 3 ust. 3, 4 i 8.

Kwota 8 070 486 840 EUR w cenach bieżących stanowi zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 **.

Udostępnia się ją jako dodatkowe zasoby na zobowiązanie budżetowe w ramach EFRROW na lata 2021 i 2022, jako uzupełnienie całkowitych zasobów określonych w art. 58 niniejszego rozporządzenia, w następujący sposób:

— rok 2021: 2 387 718 000 EUR,

— rok 2022: 5 682 768 840 EUR.

Do celów niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1307/2013 te dodatkowe zasoby uznaje się za kwoty finansujące działania w ramach EFRROW. Zasoby te uznaje się za część całkowitej kwoty wsparcia unijnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, o której mowa w art. 58 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, do której są dodawane w przypadku odesłania do całkowitej kwoty wsparcia unijnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 nie ma zastosowania do dodatkowych zasobów, o których mowa w niniejszym ustępie oraz w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Podział dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w rozbiciu na poszczególne państwa członkowskie, po odliczeniu kwoty, o której mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, określony jest w załączniku Ia.

3. Progi procentowe całkowitego wkładu EFRROW na rzecz programu rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 59 ust. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia, nie mają zastosowania do dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Państwa członkowskie zapewniają jednak, aby co najmniej taki sam ogólny udział wkładu EFRROW – w tym dodatkowe zasoby, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu – został zarezerwowany w każdym programie rozwoju obszarów wiejskich na działania, o których mowa w art. 59 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/2220.

4. Co najmniej 37 % dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, rezerwuje się w każdym programie rozwoju obszarów wiejskich na działania, o których mowa w art. 33 i art. 59 ust. 5 i 6, w szczególności na:

- a) rolnictwo ekologiczne;
- b) łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej, w tym zmniejszanie emisji gazów cieplarnianych z rolnictwa;
- c) ochronę gleby, w tym zwiększanie jej żyzności poprzez sekwestrację dwutlenku węgla;
- d) lepsze wykorzystanie zasobów wodnych i poprawę gospodarki wodnej, w tym w zakresie oszczędzania wody;
- e) tworzenie, ochronę i przywracanie siedlisk przyczyniających się do różnorodności biologicznej;
- f) ograniczanie zagrożeń i skutków związanych ze stosowaniem pestycydów i środków przeciwdrobnoustrojowych;
- g) dobrostan zwierząt;
- h) współpracę w ramach LEADER.

5. Co najmniej 55 % dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, rezerwuje się w każdym programie rozwoju obszarów wiejskich na działania, o których mowa w art. 17, 19, 20 i 35, pod warunkiem że zaplanowanym przeznaczeniem takich działań w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich jest propagowanie rozwoju gospodarczego i społecznego na obszarach wiejskich oraz przyczynianie się do odpornej, trwałej i cyfrowej odbudowy gospodarki zgodnie, między innymi, z celami rolno-środowiskowo-klimatycznymi realizowanymi na mocy niniejszego rozporządzenia, a w szczególności celami dotyczącymi:

- a) krótkich łańcuchów dostaw i rynków lokalnych;
- b) efektywnego gospodarowania zasobami, obejmującego rolnictwo precyzyjne i inteligentne rolnictwo, innowacje, cyfryzację oraz modernizację maszyn i urządzeń produkcyjnych;
- c) bezpiecznych warunków pracy;
- d) energii odnawialnej, gospodarki o obiegu zamkniętym i biogospodarki;
- e) dostępu na obszarach wiejskich do wysokiej jakości technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT).

Podczas przydzielania dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o odstąpieniu od progu procentowego określonego w akapicie pierwszym tego ustępu w zakresie niezbędnym do dostosowania się do zasady nieobniżania poziomu ochrony określonej w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/2220. Państwa członkowskie mogą jednak zamiast tego podjąć decyzję o odstąpieniu od tej zasady nieobniżania poziomu ochrony w zakresie niezbędnym do dostosowania się do progu procentowego określonego w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

6. Do 4 % łącznych dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, można, z inicjatywy państw członkowskich, przydzielić na pomoc techniczną w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z art. 51 ust. 2. Ten próg procentowy może wynosić 5 % w przypadku tych państw członkowskich, do których stosuje się art. 51 ust. 2 akapit czwarty.

7. Do 0,25 % łącznych dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, można przydzielić na pomoc techniczną zgodnie z art. 51 ust. 1.

8. Zobowiązania budżetowe dotyczące dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oddziela się w każdym programie rozwoju obszarów wiejskich od przydziału, o którym mowa w art. 58 ust. 4.

9. Art. 20, 21 i 22 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 nie stosuje się do łącznych dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

* Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 23).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).";

13) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 dodaje się literę w brzmieniu:

„ea) 100 % w przypadku operacji otrzymujących dofinansowanie z dodatkowych zasobów, o których mowa w art. 58a ust. 1. Państwa członkowskie mogą ustanowić jednolitą, określoną wielkość wkładu EFRROW mającą zastosowanie do wszystkich tych operacji;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Co najmniej 5 %, a w przypadku Chorwacji 2,5 %, całkowitego wkładu EFRROW w program rozwoju obszarów wiejskich rezerwuje się dla LEADER oraz rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2020/2220.

W przypadku gdy państwa członkowskie korzystają z możliwości przewidzianej w art. 14 ust. 1 akapit szósty lub siódmy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, wartości procentowe określone w akapicie pierwszym niniejszego ustępu mają zastosowanie do całkowitego wkładu EFRROW w program rozwoju obszarów wiejskich bez dodatkowego wsparcia udostępnianego zgodnie z art. 14 ust. 1 akapit szósty lub siódmy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.”;

c) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Wsparcie z EFRROW udzielane na podstawie art. 39b nie może przekraczać 2 % całkowitego wkładu EFRROW do programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020, jak przewidziano w załączniku I część pierwsza.”;

14) art. 75 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 30 czerwca 2016 r. i do dnia 30 czerwca każdego kolejnego roku do 2026 r. włącznie państwa członkowskie przedstawiają Komisji roczne sprawozdania z realizacji programu rozwoju obszarów wiejskich w poprzednim roku kalendarzowym. Sprawozdanie przedłożone w 2016 r. obejmie lata kalendarzowe 2014 i 2015.”;

15) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„W 2026 r. państwa członkowskie przygotowują sprawozdanie dotyczące ewaluacji ex post w odniesieniu do każdego swojego programu rozwoju obszarów wiejskich. Sprawozdanie to przedkłada się Komisji do dnia 31 grudnia 2026 r.”;

16) w załączniku I wprowadza się zmiany określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

17) dodaje się nowy załącznik Ia określony w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

18) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 17 ust. 3 „Inwestycje w środki trwałe”, w czwartej kolumnie wprowadza się następujące zmiany:

(i) wiersz szósty otrzymuje brzmienie:

„kwoty kwalifikującej się inwestycji w innych regionach

Powyższe poziomy mogą zostać podwyższone o maksymalnie dodatkowe 35 punktów procentowych w odniesieniu do finansowania operacji ze środków, o których mowa w art. 58a ust. 1, przyczyniających się do odpornej, trwałej i cyfrowej odbudowy gospodarki, pod warunkiem że wsparcie takie nie przekracza 75 %, oraz o dodatkowe 20 punktów procentowych, pod warunkiem że maksymalny łączony poziom dofinansowania nie przekracza 90 %, w przypadku:

- młodych rolników zdefiniowanych w niniejszym rozporządzeniu lub tych, którzy rozpoczęli już działalność w ciągu pięciu lat poprzedzających wnioski o wsparcie,
- inwestycji zbiorowych i projektów zintegrowanych, w tym tych związanych z połączeniem się organizacji producentów,
- obszarów z ograniczeniami naturalnymi i innymi szczególnymi ograniczeniami, o których mowa w art. 32,
- operacji wspieranych w ramach EPI,
- inwestycji związanych z operacjami na mocy art. 28 i 29.”;

(ii) wiersz jedenasty otrzymuje brzmienie:

„kwoty kwalifikującej się inwestycji w innych regionach

Powyższe poziomy mogą zostać podwyższone o maksymalnie dodatkowe 35 punktów procentowych w odniesieniu do finansowania operacji ze środków, o których mowa w art. 58a ust. 1, przyczyniających się do odpornej, trwałej i cyfrowej odbudowy gospodarki, pod warunkiem że wsparcie takie nie przekracza 75 %, oraz o dodatkowe 20 punktów procentowych, pod warunkiem że maksymalny łączony poziom dofinansowania nie przekracza 90 %, w przypadku operacji wspieranych w ramach EPI lub operacji związanych z połączeniem się organizacji producentów”;

b) w art. 19 ust. 6 „Rozwój gospodarstw i działalności gospodarczej”, w czwartej kolumnie, wiersz pierwszy otrzymuje brzmienie:

„na młodego rolnika na mocy art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt (i)

Kwota ta może zostać podwyższona maksymalnie o dodatkowe 30 000 EUR w przypadku finansowania operacji ze środków, o których mowa w art. 58a ust. 1.”.

Artykuł 8

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do zarówno do roku 2021, jak i do roku 2022, kwota rezerwy wynosi 400 mln EUR (w cenach z 2011 r.) i włączona jest do działu 3 wieloletnich ram finansowych zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Rady (UE) 2020/2093 *[WRF].

* Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 11).”;

2) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Zobowiązania budżetowe

W przypadku unijnych zobowiązań budżetowych w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich stosuje się art. 76 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, w stosownych przypadkach w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220 *.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220 z dnia 23 grudnia 2020 r. ustanawiające niektóre przepisy przejściowe dotyczące wsparcia z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) w latach 2021 i 2022 oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do zasobów i stosowania w latach 2021 i 2022 oraz rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasobów i rozdziału takiego wsparcia na lata 2021 i 2022 (Dz.U. L 437 z 28.12.2020, s. 1).”;

3) w art. 35 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W przypadku programów przedłużonych zgodnie z art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220, nie udziela się prefinansowania dla przydziału na lata 2021 i 2022 ani dla dodatkowych zasobów, o których mowa w art. 58a ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.”;

4) w art. 36 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Ustęp pierwszy lit. b) stosuje się odpowiednio do dodatkowych zasobów, o których mowa w art. 58a rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.”;

5) art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem dostępności środków w budżecie Komisja dokonuje płatności salda po otrzymaniu ostatniego rocznego sprawozdania z postępu realizacji danego programu rozwoju obszarów wiejskich, na podstawie: obowiązującego planu finansowego, rocznego sprawozdania finansowego z ostatniego roku realizacji danego programu rozwoju obszarów wiejskich oraz związanej z nim decyzji w sprawie rozliczeń. Sprawozdania te przedstawia się Komisji nie później niż sześć miesięcy po upływie ostatecznego terminu kwalifikowalności wydatków, o którym mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, oraz, w stosownych przypadkach, w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/2220, i obejmują one wydatki dokonane przez agencję płatniczą aż do ostatniego terminu kwalifikowalności wydatków.”;

6) art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Część zobowiązań budżetowych nadal otwartych w ostatnim terminie kwalifikowalności wydatków, o którym mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, oraz, w stosownych przypadkach, w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/2220, w odniesieniu do których nie sporządzono deklaracji wydatków w ciągu sześciu miesięcy po upływie tego terminu, zostaje automatycznie anulowana.”.

Artykuł 9

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach podjętych zgodnie z niniejszym artykułem oraz o każdej szacunkowej kwocie zmniejszeń na rok 2021 do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok 2022 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.”;

- 2) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu – jako dodatkowego wsparcia finansowego w ramach EFRROW w latach budżetowych 2022 i 2023 – do 15 % swoich rocznych pułapów krajowych na lata kalendarzowe 2021 i 2022 określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna do celów przyznawania płatności bezpośrednich. Komisję powiadamia się o takiej decyzji na rok kalendarzowy 2021 – do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok kalendarzowy 2022 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.; w decyzji tej określa się również wybraną wartość procentową.”;

- b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie, które nie podjęły decyzji, o której mowa w ust. 1 akapit siódmy, na lata budżetowe 2022 i 2023, mogą zdecydować o udostępnieniu w formie płatności bezpośrednich do 15 % lub – w przypadku Bułgarii, Estonii, Hiszpanii, Łotwy, Litwy, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Finlandii i Szwecji – do 25 %, kwoty przydzielonej na wsparcie finansowane w ramach EFRROW w roku budżetowym 2022 na mocy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz w roku budżetowym 2023 na mocy przepisów unijnych przyjętych po przyjęciu rozporządzenia Rady (UE) 2020/2093 * [WRF]. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna do celów wsparcia finansowanego w ramach EFRROW. Komisję powiadamia się o takiej decyzji na rok budżetowy 2022 – do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok budżetowy 2023 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.; w decyzji tej określa się również wybraną wartość procentową.”

* Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 11).”;

- 3) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W odniesieniu do każdego z państw członkowskich kwota obliczana zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu może zostać podwyższona o maksymalnie 3 % odpowiedniego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II po odjęciu kwoty wynikającej z zastosowania art. 47 ust. 1 dla danego roku. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje takie podwyższenie, podwyższenie to jest uwzględniane przez Komisję przy ustanawianiu rocznego pułapu krajowego dla systemu płatności podstawowej zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. W tym celu państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Do dnia 19 lutego 2021 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu na lata kalendarzowe 2021 i 2022.”;

- b) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do lat kalendarzowych 2021 i 2022, jeżeli pułap dla państwa członkowskiego ustanowiony przez Komisję zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu różni się od pułapu z roku poprzedniego z powodu zmiany kwoty określonej w załączniku II lub w wyniku decyzji podjętej przez to państwo członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem, art. 14 ust. 1 lub 2, art. 42 ust. 1, art. 49 ust. 1, art. 51 ust. 1 lub art. 53, to państwo członkowskie dokonuje liniowego zmniejszenia lub podwyższenia wartości wszystkich uprawnień do płatności lub zmniejszenia lub podwyższenia rezerwy krajowej lub rezerwy regionalnych, aby zapewnić zgodność z ust. 4 niniejszego artykułu.”;

- 4) w art. 23 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie stosujące ust. 1 akapit pierwszy powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w ust. 2 i 3, na rok kalendarzowy 2021 – do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok kalendarzowy 2022 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.”;

- 5) w art. 25 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„11. Po zastosowaniu dostosowania, o którym mowa w art. 22 ust. 5, państwa członkowskie, które skorzystały z odstępstwa przewidzianego w ust. 4 niniejszego artykułu, mogą zdecydować, że w przypadku uprawnień do płatności posiadanych przez rolników w dniu 31 grudnia 2019 r. o wartości niższej od krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2020 r., obliczonej zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu, wartość jednostkową tych uprawnień zwiększa się do krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2020 r. Wzrost wartości oblicza się z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) metoda obliczania wzrostu wartości ustalona przez dane państwo członkowskie opiera się na obiektywnych i niedyskryminujących kryteriach;
- b) w celu sfinansowania wzrostu wartości zmniejsza się wartość całości lub części uprawnień do płatności posiadanych w dniu 31 grudnia 2019 r. przez rolników, na własność lub w formie dzierżawy, o wartości wyższej niż krajowa lub regionalna wartość jednostkowa w 2020 r. obliczona zgodnie z akapitem drugim; zmniejszenie to ma zastosowanie do różnicy między wartością tych uprawnień a krajową lub regionalną wartością jednostkową w 2020 r.; zastosowanie tego zmniejszenia opiera się na obiektywnych i niedyskryminujących kryteriach, które mogą obejmować ustalenie maksymalnej wartości obniżki.

Krajową lub regionalną wartość jednostkową w 2020 r., o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, oblicza się przez podzielenie pułapu krajowego lub regionalnego dla systemu płatności podstawowej, ustalonego zgodnie z art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 na 2020 r., z wyłączeniem kwoty rezerw krajowych lub regionalnych, przez liczbę uprawnień do płatności posiadanych przez rolników w dniu 31 grudnia 2019 r. na własność lub w formie dzierżawy.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu państwa członkowskie, które skorzystały z odstępstwa przewidzianego w ust. 4 niniejszego artykułu, mogą podjąć decyzję o utrzymaniu wartości uprawnień do płatności obliczonej zgodnie z tym ustępem, z zastrzeżeniem dostosowania, o którym mowa w art. 22 ust. 5.

Państwa członkowskie informują rolników we właściwym czasie o wartości ich uprawnień do płatności obliczonej zgodnie z niniejszym ustępem.

12. W odniesieniu do lat kalendarzowych 2021 i 2022 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o dalszym stosowaniu ujednolicania poprzez zastosowanie ust. 11 w odniesieniu do danego roku.”;

- 6) w art. 29 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do lat kalendarzowych 2020 i 2021 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich decyzjach, o których mowa w art. 25 ust. 11 i 12, do dnia 19 lutego 2021 r.

W odniesieniu do roku kalendarzowego 2022 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich decyzjach, o których mowa w art. 25 ust. 12, do dnia 1 sierpnia 2021 r.”;

- 7) w art. 30 ust. 8 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku przydziałów z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w latach 2021 i 2022 kwotę rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, która ma zostać wyłączona zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu, dostosowuje się zgodnie z art. 22 ust. 5 akapit drugi. W przypadku przydziałów z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w latach 2021 i 2022 nie stosuje się akapitu trzeciego niniejszego ustępu.”;

- 8) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie stosujące w 2020 r. system jednolitej płatności obszarowej nadal stosują ten system po dniu 31 grudnia 2020 r.”;

- b) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do każdego z państw członkowskich kwota obliczana zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu może zostać podwyższona o maksymalnie 3 % odpowiedniego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II po odjęciu kwoty wynikającej z zastosowania art. 47 ust. 1 dla danego roku. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje takie podwyższenie, podwyższenie to jest uwzględniane przez Komisję przy okreś-

laniu rocznego pułapu krajowego dla systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu. W tym celu państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 31 stycznia 2018 r. o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w każdym roku kalendarzowym począwszy od 2018 r. Do dnia 19 lutego 2021 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu na lata kalendarzowe 2021 i 2022.”;

9) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie przyznające przejściowe wsparcie krajowe w latach 2015–2020 mogą podjąć decyzję o przyznaniu przejściowego wsparcia krajowego w latach 2021 i 2022.”;

b) ust. 4 tiret szóste otrzymuje brzmienie:

„— 50 % w 2020 r., 2021 r. i 2022 r.”;

10) art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą do dnia 1 sierpnia każdego roku podjąć decyzję o przyznaniu, od kolejnego roku, corocznej płatności rolnikom, którzy są uprawnieni do otrzymywania płatności w ramach systemu płatności podstawowej, o którym mowa w rozdziale 1 sekcje 1, 2, 3 i 5, lub w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w rozdziale 1 sekcja 4 („płatność redystrybucyjna”). Państwa członkowskie mogą podjąć taką decyzję do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022. Państwa członkowskie, które już stosują płatność redystrybucyjną, mogą dokonać przeglądu swojej decyzji o przyznaniu takiej płatności lub przeglądu szczegółów systemu do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej takiej decyzji we właściwym terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.”;

11) w art. 42 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wartościach procentowych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.”;

12) w art. 49 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie przyznające płatności zgodnie z art. 48 w roku kalendarzowym 2020 powiadamiają Komisję o wartościach procentowych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.”;

13) art. 51 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Aby sfinansować płatność dla młodych rolników, państwa członkowskie wykorzystują wielkość procentową, która nie może być wyższa niż 2 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o szacunkowej wielkości procentowej niezbędnej do sfinansowania tej płatności. Do dnia 19 lutego 2021 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o szacunkowych wartościach procentowych niezbędnych do sfinansowania tej płatności na lata kalendarzowe 2021 i 2022.”;

14) art. 52 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 70, uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do środków mających zapobiegać sytuacji, w której beneficjenci dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją odczuwają strukturalne zakłócenia równowagi na rynku w danym sektorze. Te akty delegowane mogą zezwalać państwom członkowskim na podejmowanie decyzji, aby takie wsparcie mogło być nadal wypłacane do 2022 r. na podstawie jednostek produkcyjnych, w odniesieniu do których dobrowolne wsparcie związane z produkcją przyznano we wcześniejszym okresie referencyjnym.”;

15) w art. 53 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie, które nie przyznały dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją do roku składania wniosków 2020, mogą podjąć decyzję zgodnie z akapitem pierwszym w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 do dnia 19 lutego 2021 r.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do dnia 1 sierpnia danego roku państwa członkowskie mogą dokonać przeglądu swojej decyzji podjętej na podstawie niniejszego rozdziału.

Do dnia 8 lutego 2020 r. państwa członkowskie mogą również dokonać przeglądu swojej decyzji podjętej na podstawie niniejszego rozdziału w zakresie niezbędnym do dostosowania się do decyzji w sprawie elastyczności między filarami na rok kalendarzowy 2020 podjętej zgodnie z art. 14.

Państwa członkowskie podejmują decyzję o dalszym przyznawaniu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją lub o jego zaprzestaniu w odpowiednim roku składania wniosków do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.

W drodze przeglądu zgodnie z akapitami pierwszym i drugim niniejszego ustępu, lub powiadomienia zgodnie z akapitem trzecim niniejszego ustępu, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, ze skutkiem od następnego roku, oraz, w odniesieniu do lat kalendarzowych 2020 i 2021 - ze skutkiem od tego samego roku kalendarzowego, o:

- a) pozostawieniu bez zmian, zwiększeniu lub zmniejszeniu wielkości procentowej ustalonej zgodnie z ust. 1, 2 i 3, w stosownych przypadkach w granicach limitów określonych w tych ustępach, lub o pozostawieniu bez zmian lub zmniejszeniu wartości procentowej ustalonej zgodnie z ust. 4;
- b) zmianie warunków przyznawania wsparcia;
- c) zaprzestaniu przyznawania wsparcia na podstawie niniejszego rozdziału.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej decyzji dotyczącej akapitów pierwszego, drugiego i trzeciego niniejszego ustępu we właściwych terminach, o których mowa w tych akapitach. W powiadomieniu o decyzji dotyczącej przeglądu dokonanego na podstawie akapitu drugiego niniejszego ustępu wyjaśnia się związek między przeglądem a decyzją w sprawie elastyczności między filarami na rok kalendarzowy 2020 podjętą zgodnie z art. 14.”;

16) art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w art. 53, w terminach, o których mowa w tym artykule. Z wyjątkiem decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 6 akapit czwarty lit. c), powiadomienie zawiera informacje o docelowych regionach, wybranych typach rolniczych lub sektorach oraz o wysokości wsparcia, które ma zostać przyznane. Powiadomienia o decyzjach, o których mowa w art. 53 ust. 1, oraz o decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 6 akapit trzeci, zawierają także wartość procentową pułapu krajowego, o którym mowa w art. 53, w odniesieniu do odpowiedniego roku kalendarzowego.”;

17) art. 58 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kwotę płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny na hektar kwalifikującego się obszaru oblicza się na 2020 r. przez pomnożenie wielkości plonów ustanowionej w ust. 2 przez następujące kwoty referencyjne:

- Bułgaria: 649,45 EUR,
- Grecja: 234,18 EUR,
- Hiszpania: 362,15 EUR,
- Portugalia: 228,00 EUR.

Kwotę płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny na hektar kwalifikującego się obszaru oblicza się na lata 2021 i 2022 przez pomnożenie wielkości plonów ustanowionej w ust. 2 przez następujące kwoty referencyjne:

- Bułgaria: 636,13 EUR,
- Grecja: 229,37 EUR,
- Hiszpania: 354,73 EUR,
- Portugalia: 223,32 EUR”;

18) w załącznikach II i III wprowadza się zmiany określone w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Programy prac sporządzone w odniesieniu do okresu rozpoczynającego się w dniu 1 kwietnia 2021 r. kończą się w dniu 31 grudnia 2022 r.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wkład finansowy Unii w programy prac, o których mowa w ust. 1, na 2020 r. wynosi:

a) 11 098 000 EUR dla Grecji;

b) 576 000 EUR dla Francji;

c) 35 991 000 EUR dla Włoch.

Wkład finansowy Unii w programy prac, o których mowa w ust. 1, na każde z lat 2021 i 2022 wynosi:

a) 10 666 000 EUR dla Grecji;

b) 554 000 EUR dla Francji;

c) 34 590 000 EUR dla Włoch.”;

2) w art. 33 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Programy operacyjne, w przypadku których po dniu 29 grudnia 2020 r. ma zostać zatwierdzone przedłużenie w ramach maksymalnego okresu trwania wynoszącego pięć lat, o którym mowa w akapicie pierwszym, mogą zostać przedłużone najpóźniej do dnia 31 grudnia 2022 r.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego nowe programy operacyjne, które zostały zatwierdzone po dniu 29 grudnia 2020 r., trwają maksymalnie trzy lata.”;

3) w art. 55 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego programy krajowe opracowane na okres od dnia 1 sierpnia 2019 r. do dnia 31 lipca 2022 r. zostają przedłużone do dnia 31 grudnia 2022 r. Państwa członkowskie wprowadzają zmiany w swoich programach krajowych, aby uwzględnić to przedłużenie, oraz powiadamiają o tych zmienionych programach Komisję w celu ich zatwierdzenia.”;

4) art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Finansowanie przez Unię pomocy dla organizacji producentów przewidzianej w ust. 1, wynosi dla Niemiec 2 277 000 EUR na 2020 r.

Finansowanie przez Unię pomocy dla organizacji producentów przewidzianej w ust. 1, wynosi dla Niemiec 2 188 000 EUR na każde z lat 2021 i 2022.”;

5) w art. 62 ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego okres ważności zezwoleń udzielonych zgodnie z art. 64 i art. 66 ust. 1, który kończy się w 2020 r., zostaje przedłużony do dnia 31 grudnia 2021 r.

Producenci, którzy posiadają zezwolenia zgodnie z art. 64 i art. 66 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, które wygasają w 2020 r., nie będą – w drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu – podlegać karze administracyjnej, o której mowa w art. 89 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, pod warunkiem że poinformują właściwe organy do dnia 28 lutego 2021 r., że nie zamierzają wykorzystać swoich zezwoleń i nie chcą skorzystać z przedłużenia ich ważności, o czym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu.”;

6) w art. 68 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Takie przekształcenie odbywa się na wniosek tych producentów złożony przed dniem 31 grudnia 2015 r. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o umożliwieniu producentom składania takich wniosków o przekształcenie praw do sadzenia w zezwolenia do dnia 31 grudnia 2022 r.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenia udzielone na mocy ust. 1 mają taki sam okres ważności co prawa do sadzenia, o których mowa w ust. 1. Jeżeli zezwolenia te nie zostaną wykorzystane, ich ważność kończy się najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. lub, w przypadku gdy dane państwo członkowskie podjęło decyzję, o której mowa w ust. 1 akapit drugi, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2025 r.”;

7) na końcu tytułu II rozdział III sekcja 4 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 167a

Zasady wprowadzania do obrotu w celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku oliwy z oliwek

1. W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku oliwy z oliwek, w tym oliwek, na bazie których została wyprodukowana, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży.

Zasady takie muszą być proporcjonalne do wyznaczonych celów i nie mogą:

- a) odnosić się do jakiegokolwiek transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego produktu;
- b) pozwalać na ustalanie cen, w tym jeśli ceny są ustalane jako wskazówka lub zalecenie;
- c) uniemożliwiać dostępu do znacznej części produktów wyprodukowanych w danym roku gospodarczym, która normalnie byłaby dostępna.

2. O zasadach przewidzianych w ust. 1 informuje się podmioty gospodarcze poprzez opublikowanie w pełnym brzmieniu w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.”;

8) w art. 211 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, art. 107, 108 i 109 TFUE nie stosuje się do krajowych środków polityki budżetowej, za pomocą których państwa członkowskie podejmują decyzję o odejściu od ogólnych przepisów podatkowych, umożliwiając obliczanie stosowanej w odniesieniu do rolników podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym przy zastosowaniu okresu wieloletniego, z myślą o wyrównaniu podstawy opodatkowania przez określoną liczbę lat.”;

9) w art. 214a dodaje się akapit w brzmieniu:

„W latach 2021 i 2022 Finlandia może nadal przyznawać pomoc krajową, o której mowa w akapicie pierwszym, na tych samych warunkach i w tych samych kwotach, które zostały zatwierdzone przez Komisję na 2020 r.”;

10) załącznik VI zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 9 pkt 5 (dotyczący art. 25 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013) i art. 10 pkt 5 (dotyczący art. 62 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013) stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego artykułu, art. 7 pkt 12, pkt 13 lit. a) oraz pkt 17 i 18 wchodzi w życie z dniem wejścia w życie rozporządzenia EURL. Art. 7 pkt 12, pkt 13 lit. a) oraz pkt 17 i 18 stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D. M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Część pierwsza: Podział wsparcia unijnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich (2014–2020)”;

2) dodaje się tytuł i tabelę w brzmieniu:

„CZĘŚĆ DRUGA: PODZIAŁ WSPARCIA UNIJNEGO NA RZECZ ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH (2021 I 2022)

(ceny bieżące w EUR)

	2021	2022
Belgia	101 120 350	82 800 894
Bułgaria	344 590 304	282 162 644
Czechy	316 532 230	259 187 708
Dania	92 734 249	75 934 060
Niemcy	1 334 041 136	1 092 359 738
Estonia	107 490 074	88 016 648
Irlandia	380 590 206	311 640 628
Grecja	680 177 956	556 953 600
Hiszpania	1 319 414 366	1 080 382 825
Francja	1 782 336 917	1 459 440 070
Chorwacja	363 085 794	297 307 401
Włochy	1 648 587 531	1 349 921 375
Cypr	29 029 670	23 770 514
Łotwa	143 490 636	117 495 173
Litwa	238 747 895	195 495 162
Luksemburg	15 034 338	12 310 644
Węgry	509 100 229	416 869 149
Malta	24 406 009	19 984 497
Niderlandy	89 478 781	73 268 369
Austria	635 078 708	520 024 752
Polska	1 612 048 020	1 320 001 539
Portugalia	660 145 863	540 550 620
Rumunia	1 181 006 852	967 049 892
Słowenia	134 545 025	110 170 192
Słowacja	316 398 138	259 077 909
Finlandia	432 993 097	354 549 956
Szwecja	258 769 726	211 889 741
Razem UE-27	14 750 974 100	12 078 615 700
Pomoc techniczna	36 969 860	30 272 220
Razem	14 787 943 960	12 108 887 920“

ZAŁĄCZNIK II

W rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 dodaje się następujący załącznik Ia:

ZAŁĄCZNIK Ia

**PODZIAŁ DODATKOWYCH ZASOBÓW NA POSZCZEGÓLNE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, O CZYM MOWA
W ART. 58**

(ceny bieżące w EUR)

	2021	2022
Belgia	14 246 948	33 907 737
Bułgaria	59 744 633	142 192 228
Czechy	54 879 960	130 614 305
Dania	16 078 147	38 265 991
Niemcy	209 940 765	499 659 020
Estonia	18 636 494	44 354 855
Irlandia	56 130 739	133 591 159
Grecja	108 072 886	257 213 470
Hiszpania	212 332 550	505 351 469
Francja	256 456 603	610 366 714
Chorwacja	59 666 188	142 005 526
Włochy	269 404 179	641 181 947
Cypr	3 390 542	8 069 491
Łotwa	24 878 226	59 210 178
Litwa	41 393 810	98 517 267
Luksemburg	2 606 635	6 203 790
Węgry	88 267 157	210 075 834
Malta	2 588 898	6 161 577
Niderlandy	15 513 719	36 922 650
Austria	101 896 221	242 513 006
Polska	279 494 858	665 197 761
Portugalia	104 599 747	248 947 399
Rumunia	204 761 482	487 332 328
Słowenia	21 684 662	51 609 495
Słowacja	48 286 370	114 921 561
Finlandia	61 931 116	147 396 056
Szwecja	44 865 170	106 779 104
Razem UE-27	2 381 748 705	5 668 561 918
Pomoc techniczna (0,25 %)	5 969 295	14 206 922
Razem	2 387 718 000	5 682 768 840

ZAŁĄCZNIK III

W załącznikach II i III do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku II dodaje się kolumny w brzmieniu:

„2021	2022
494 926	494 926
788 626	797 255
854 947	854 947
862 367	862 367
4 915 695	4 915 695
190 715	193 576
1 186 282	1 186 282
1 891 660	1 890 730
4 800 590	4 797 439
7 285 001	7 274 171
344 340	374 770
3 628 529	3 628 529
47 648	47 648
339 055	344 140
569 965	578 515
32 748	32 748
1 243 185	1 243 185
4 594	4 594
717 382	717 382
677 582	677 582
3 030 049	3 061 233
595 873	600 528
1 891 805	1 919 363
131 530	131 530
391 174	396 034
515 713	517 532
685 676	685 904”

2) w załączniku III dodaje się kolumny w brzmieniu:

„2021	2022
494,9	494,9
791,2	799,8
854,9	854,9
862,4	862,4

„2021	2022
4 915,7	4 915,7
190,7	193,6
1 186,3	1 186,3
2 075,7	2 074,7
4 860,3	4 857,1
7 285,0	7 274,2
344,3	374,8
3 628,5	3 628,5
47,6	47,6
339,1	344,1
570,0	578,5
32,7	32,7
1 243,2	1 243,2
4,6	4,6
717,4	717,4
677,6	677,6
3 030,0	3 061,2
596,1	600,7
1 891,8	1 919,4
131,5	131,5
391,2	396,0
515,7	517,5
685,7	685,9”

ZAŁĄCZNIK IV

Załącznik VI do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VI

LIMITY BUDŻETOWE NA PROGRAMY WSPARCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 44 UST. 1

w tys. EUR na rok budżetowy					
	2014	2015	2016	2017–2020	2021 i kolejne lata
Bułgaria	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Czechy	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Niemcy	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Grecja	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Hiszpania	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Francja	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Chorwacja	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Włochy	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883
Cypr	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Litwa	45	45	45	45	43
Luksemburg	588	—	—	—	—
Węgry	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	—	—	—	—
Austria	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugalia	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Rumunia	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Słowenia	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Słowacja	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Zjednoczone Królestwo	120	—	—	—	—